

Це саме та книга

Якщо бути відвертим, торік і не подумував, довідавшись про оголошення конкурсу «Книга року», рекомендувати чийсь доробок до відзначення. Адже хороших книг, як кажуть, було видано багато, і вирізнити якусь дуже важко.

Аж раптом до моїх рук потрапила збірка поетеси із Сарн Валентини Петренко. Спочатку книга привернула мою увагу зовнішнім дизайном. Перегорнув, і зауважив, що в такому ж стилі, як і обкладинка, виконані графічні малюнки її розділів. От би ще і зміст видання доповнив його форму, тобто, хотілося єдності форми та змісту. Тож за один присяд, як мовиться, прочитав «Вишневу заметіль». І осипала вона мене справжнім вишневим цвітом.

**О, музико, прекрасна, таємнича,
З яких глибин, з яких висот прийшла?
Мов подих вітру свіжого обличчя,
Мов ніжний сплеск кленового весла.**

Усе нові й нові рядки захоплювали несподіваною образністю, заворожували соковитою мовою, мелодикою звучання. Хотілося читати ще і ще. Вразило й уміння авторки відшукувати в буденності життя вагомі теми, відшукати там, де, здавалося б, походили вже всі, але обминули. А це найперша ознака непересічності поетичного таланту. В книзі знайшли місце вірші про швидкоплинність життя, його тривоги й сумніви, про глибини людських почуттів.

Авторка у своїх творах шукає відповідь на одвічне запитання: як потрібно жити, щоб не втратити себе, залишити добрий слід на землі?

Так, у віршах багато сумнівів, роздумів. І зовсім відсутня категоричність. А тому віриш кожному слову поетеси.

**Повертаймося вже до тепла,
Просьть верби, у холоді скуті.
Вже весна, сповіщають, пішла,
Та застигла чомусь на розпутті.
Наче пташка, що впершез гнізда
Ца беззахисних крилах злетіла,
Йшла довірлива, ніжна, проста,
Тільки сила якась зупинила.
Так і я той останній ривок
Чи наважусь зробити, не знаю.
А до щастя один лише крок,
Тільки крок, та зима не пускає.**

Вірші Валентини Петренко хочеться цитувати й цитувати, читати й думати над кожним рядком. І хоча книга не була відзначена журі, без сумніву, вона заслуговує на те, щоб бути поміченою читачем. Гадаю, це коротке слово про неї спонукатиме поціновувачів поезії пошукати видання в бібліотеках чи на полицях книгарень.